

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/147/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615201450
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1615201450.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej N. o zaplatenie zmluvných úrokov, takt

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni zmluvné úroky 110,46 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Súd priznáva žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 86,52 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.2.2015 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 839,33 € ako nezaplatenej istiny úveru, ďalej nezaplatených poplatkov 65,74 €, nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 69,11 € (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru dňa 14.1.2015), nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 1,71 € (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), zmluvných úrokov 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 839,33 € od 15.1.2015 až do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 839,33 € a nezaplatených zmluvných úrokov 69,11 € od 15.1.2015 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnila tým, že dňa 7.8.2013 strany sporu uzavreli úverovú zmluvu č. 66248, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1 200 €. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 20.7.2016. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila zmluvné povinnosti, a preto bola listom zo dňa 23.12.2014 vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 14.1.2015. Napriek výzve nebola pohľadávka uhradená.

2. Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 17.9.2018 č.k. 4C/147/2015-42 a/ žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 839,33 €, zmluvné úroky vo výške 69,11 €, úroky z omeškania vo výške 1,71 € a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 839,33 € od 11.3.2015 až do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 69,11 € od 15.1.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, b/ vo zvyšnej časti žalobu zamietol, c/ žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86,52 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Žaloba bola zamietnutá v časti poplatkov vo výške 65,74 € a zmluvných úrokov vo výške 19,90 % ročne z neuhradenej istiny 839,33 € od 15.1.2015 do zaplatenia.

3. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením zo dňa 29.9.2021 č.k. 14Co/31/2019-76 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, v ktorej bol zamietnutý nárok žalobkyne

na zaplataenie zmluvných úrokov vo výške 19,90 % ročne z nezaplataenej istiny 839,33 € od 15.1.2015 až do zaplataenia a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 5/2021. Jeho právna veta znie: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Dovolací súd v tomto rozhodnutí konštatoval, že za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou dlžník už disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Tento záver je zároveň odrazom zásady nemo turpitudinem suam allegare potest, t.j. nikto nemôže mať prospech z vlastnej nepoctivosti (protiprávneho konania). Zosplatenie je teda inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, pri realizácii ktorého však podstata úverového vzťahu a jeho existencia stále zostáva zachovaná. Veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena. Záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание mu k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platiť úroky až do zaplataenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplataenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplataenia istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým tento zamietol žalobu v časti priznania zmluvných úrokov po mimoriadnom zosplatení úveru a v závislom výroku o náhrade trov konania a v tejto časti vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 19.11.2021 s poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu uviedla, že zmluvné úroky od 15.1.2015 do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 20.7.2016, predstavujú 110,46 €. Celková výška zmluvných úrokov, teda odmena za poskytnuté finančné prostriedky, predstavovala sumu 394,80 € (celková suma, ktorú musí klient zaplatiť 1 594,80 € - poskytnutá istina 1 200 €). Od tejto sumy je potrebné odrátať čiastku, ktorú na zmluvné úroky žalovaná zaplatila do zosplatenia, t.j. 215,23 € a rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 17.9.2018 už priznané zmluvné úroky do zosplatenia vo výške 69,11 € (394,80 € - 215,23 € - 69,11 € = 110,46 €).

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na termín 18.3.2022, na ktorý predvolal strany sporu. Žalobkyňa sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 14.2.2022, v ktorom s poukazom na hospodárnosť konania súhlasila s tým, aby súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná, ktorej bolo predvolanie doručené dňa 8.3.2022 s použitím fikcie doručenia. Svoju neprítomnosť neospravedlnila. Vychádzajúc z uvedeného,

súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. uznesením rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol.

6. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom dňa 7.8.2013, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1 200 €, je zrejmé, že strany si dohodli úrokovú sadzbu 19,90 % ročne. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná podľa zmluvy zaplatiť, sa rovnala sume 1 694,80 €, z čoho 100 € bol poplatok za poskytnutie úveru, pričom žiadne poistné žalovaná platiť nemala. To znamená, že po odpočítaní istiny 1 200 € od sumy 1 594,80 € (výška anuitnej splátky 44,30 x počet splátok 36) potom celková suma zmluvných úrokov, na ktoré mala žalobkyňa v zmysle zmluvy nárok bola 394,80 €. Z prehľadu splácania úveru do jeho zosplatnenia dňa 15.1.2015 vyplýva, že z úhrad žalovanej v celkovej výške 575,90 € bolo na zmluvné úroky započítaných celkom 215,23 € a zvyšných 360,67 € na istinu.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 502 ods. 1 prvej vety Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

9. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie zostal predmetom konania už len nárok žalobkyne na zmluvné úroky vo výške 19,90 % ročne zo sumy 839,33 € od 15.1.2015 (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru) až do zaplatenia. Odvolací súd v rámci riešenia právnej otázky nároku žalobkyne na zmluvné úroky po zosplatnení úveru s poukazom na judikát R 5/2021 dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Súd je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný týmto právnym názorom odvolacieho súdu, preto po vrátení veci na ďalšie konanie v prvom rade skúmal, na akú celkovú sumu zmluvných úrokov mala žalobkyňa v zmysle úverovej zmluvy nárok voči žalovanej. Zo zmluvy o úvere súd zistil, že ak by žalovaná zaplatila všetky dohodnuté splátky v zmysle úverovej zmluvy, t.j. 36 splátok po 44,30 €, zaplatila by na úver 1 594,80 €, z čoho by zmluvné úroky po odpočítaní istiny 1 200 € predstavovali sumu 394,80 €. Keďže žalovaná do zosplatnenia úveru už zaplatila na zmluvné úroky sumu 215,23 € a súd už žalobkyni predchádzajúcim rozsudkom priznal zmluvné úroky vo výške 69,11 €, žalobkyňa má ešte nárok voči žalovanej na zmluvné úroky vo výške 110,46 € (394,80 - 215,23 - 69,11). Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni zmluvné úroky v sume 110,46 € a vo zvyšnej časti žalobkyňou požadovaných zmluvných úrokov po zosplatnení úveru (ktoré v zmysle ňou formulovaného petitu len ku dňu rozhodovania súdu o tomto nároku predstavovali sumu 1 198,47 €) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

14. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

16. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 975,89 € (neuhradená istina 839,33 € + poplatky 65,74 €, vyčíslené zmluvné úroky do zosplatnenia vo výške 69,11 € + vyčíslené úroky z omeškania do zosplatnenia vo výške 1,71 €). Žalovaná mala úspech v časti sumy 65,74 €, t.j. 6,74 % z predmetu konania. Žalobkyňa bola úspešná vo zvyšnej časti 910,15 €, t.j. 93,26 %. Vo veci tak bola úspešnejšia žalobkyňa, ktorej vzniklo voči žalovanej právo na pomernú náhradu účelne vynaložených trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 86,52 % (93,26 - 6,74). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).